هو السمیع المجیب

متن کامل مناجاة المعتصمین

به همراه ترجمه فارسی و فایل صوتی

مناجات پناه جویندگان – مناجات چهاردهم از مناجات خمس عشره

روایت شده از
حضرت امام علی بن الحسین زین العابدین (علیه السلام)

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ يَا مَلاذَ اللائِذِينَ

خداوندا، ای حامیِ پناهندگان

وَيَا مَعَاذَ الْعَائِذِينَ

و ای پناه پناه‌جویان

وَيَا مُنْجِيَ الْهَالِكِينَ

و ای نجات‌بخش هلاک‌شدگان

وَيَا عَاصِمَ الْبَائِسِينَ

و ای حافظ گرفتاران و درماندگان

وَيَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ

و ای رحم‌کنندهٔ بینوایان

وَيَا مُجِيبَ الْمُضْطَرِّينَ

و ای اجابت‌کنندهٔ بیچارگان

وَيَا كَنْزَ الْمُفْتَقِرِينَ

و ای گنجینهٔ مستمندان

وَيَا جَابِرَ الْمُنْكَسِرِينَ

و ای مَرهم شکستگان

وَيَا مَأْوَى الْمُنْقَطِعِينَ

و ای پناه آوارگان

وَيَا نَاصِرَ الْمُسْتَضْعَفِينَ

و ای یاور مُستضعَفان

وَيَا مُجِيرَ الْخَائِفِينَ

و ای پناه‌دهندهٔ ترسیدگان

وَيَا مُغِيثَ الْمَكْرُوبِينَ

و ای فریادرس غم‌زدگان

وَيَا حِصْنَ اللاجِينَ

و ای قلعه و پناه پناه‌جویان

إِنْ لَمْ أَعُذْ بِعِزَّتِكَ فَبِمَنْ أَعُوذُ؟

اگر من به عزّت تو پناه نبرم به چه‌کسی پناه بَرم؟!

وَإِنْ لَمْ أَلُذْ بِقُدْرَتِكَ فَبِمَنْ أَلُوذُ؟

و اگر به قدرت تو پناه نجویَم از چه‌کسی پناه جویَم؟!

وَقَدْ أَلْجَأَتْنِي الذُّنُوبُ إِلَى التَّشَبُّثِ بِأَذْيَالِ عَفْوِكَ

در حالی که گناهان، مرا ناچار کرده که به دامان عفو تو چنگ زنم

وَأَحْوَجَتْنِي الْخَطَايَا إِلَى اسْتِفْتَاحِ أَبْوَابِ صَفْحِكَ

و خطاها محتاجم ساخته که از تو بخواهم درهای گذشت خویش را به‌رویِ من بگشایی

وَدَعَتْنِي الْإِسَاءَةُ إِلَى الْإِنَاخَةِ بِفِنَاءِ عِزِّكَ

و کردار زشتم وادارم ساخته که مرکب خویش را به سرای عزّت تو فرود آورم

وَحَمَلَتْنِي الْمَخَافَةُ مِنْ نِقْمَتِكَ عَلَى التَّمَسُّكِ بِعُرْوَةِ عَطْفِكَ

و ترس از عقوبتت ناگزیرم ساخته که به دستاویز عطوفتت چنگ زنم

وَمَا حَقُّ مَنِ اعْتَصَمَ بِحَبْلِكَ أَنْ يُخْذَلَ

و کسی که به ریسمان تو چنگ زده، مستحقّ آن نیست که خوار گردد و یاری نشود

وَلا يَلِيقُ بِمَنِ اسْتَجَارَ بِعِزِّكَ أَنْ يُسْلَمَ أَوْ يُهْمَلَ

و آن که به عزّتت پناهنده گشته، شایسته نیست که رها گردد و واگذاشته شود

إِلَهِي فَلا تُخْلِنَا مِنْ حِمَايَتِكَ

پس ای معبود من! ما را از حمایت خود محروم نکن

وَلا تُعْرِنَا مِنْ رِعَايَتِكَ

و از پوشش توجّه و رعایت خویش برهنه نساز

وَذُدْنَا عَنْ مَوَارِدِ الْهَلَكَةِ

و ما را از پرتگاه‌های هلاکت دور گردان

فَإِنَّا بِعَيْنِكَ وَفِي كَنَفِكَ وَلَكَ

چراکه ما در پیش چشم [عنایت] و در کنف حمایت تو و از آنِ تو هستیم

أَسْأَلُكَ بِأَهْلِ خَاصَّتِكَ مِنْ مَلائِكَتِكَ وَالصَّالِحِينَ مِنْ بَرِيَّتِكَ

از تو می‌خواهم به‌حق خاصّان درگاهت از ملائکهٔ [مُقرّب] و صالحان بندگانت

أَنْ تَجْعَلَ عَلَيْنَا وَاقِيَةً تُنْجِينَا مِنَ الْهَلَكَاتِ

که برای ما سپری قرار دهی که ما را از هلاکت‌ها برهاند

وَتُجَنِّبُنَا مِنَ الْآفَاتِ

و از آفت‌ها دور سازد

وَتُكِنُّنَا مِنْ دَوَاهِي الْمُصِيبَاتِ

و از بلاهای سخت محفوظ دارد

وَأَنْ تُنْزِلَ عَلَيْنَا مِنْ سَكِينَتِكَ

و [از تو می‌خواهم که] از [دریای] سَکینه و آرامش خود بر ما نازل گردانی

وَأَنْ تُغَشِّيَ وُجُوهَنَا بِأَنْوَارِ مَحَبَّتِكَ

و رُخسار ما را با انوار محبّت خویش پرفروغ گردانی

وَأَنْ تُؤْوِيَنَا إِلَى شَدِيدِ رُكْنِكَ

و ما را در بنیان محکمت پناه دهی

وَأَنْ تَحْوِيَنَا فِي أَكْنَافِ عِصْمَتِكَ

و ما را در کنف عصمت خویش بگیری

بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

به‌حق رأفت و رحمتت، ای مهربان‌ترین مهربانان.